

Na 49. Festivalu muzičkih društava Vojvodine, koje se u KC Ruma održavalo od 2 do 4. novembra 2012. godine, čast da zvanično otvore Festival, pripalo je domaćem kulturno-umetničkom društvu. Zadatak nimalo lak ali, ANIP „Branko Radičević“, najeminentnije amatersko kulturno društvo iz Rume, taj zadatak je obavilo na krajnje profesionalan način i atraktivnom igrom i pesmom uvelo učesnike, auditorijum, žiri, folklorashe i ljubitelje narodnog stvaralaštva u trodnevni praznik brižljivo odabranih i sa puno energije izvedenih, narodnih pesama i igara.

ANIP „Branko Radičević“ je do sada osvojio 4 zlatne, 12 srebrnih i 4 bronzane plakete na Festivalima muzičkih društava Vojvodine, specijalne nagrade za najbolju muzičku pratnju, najautentičniji kostim, najboljeg vokalnog solistu, nagradu publike, plaketu Saveza amatera Srbije i ostvario plasman među četiri najbolja folklorna ansambla Republike Srbije, kao i specijalnu nagradu na istom festivalu za najbolju novu koreografiju. Ove godine je ostao bez priznanja, ali uz opasku da su se osamnaest kulturno-umetničkih društava tri večeri nadigravali, natpevali, izazivali divljenje prisutnih, i da su samo izuzetni znalci uspeli da razluče ko je malo više dobar od ostalih.

Milorad Ćorković, bivši umetnički rukovodilac društva i koreograf, danas za sebe skromno kaže da je igrač i konsultant po pitanju nošnji, a mi smo njegovo mesto u društvu shvatili kao mesto prvog savetnika, što i dolikuje nekome ko je proveo u Društvu bezmalo čitav radni vek. Gospodin Ćorković je bio ljubazan da nam ukratko predstavi društvo i da kaže reč, dve o Festivalu:

-KUD „Branko Radičević“ je osnovan 1969. godine od strane grupe entuzijasta i od tridesetak članova izrastao u moćno Društvo koje danas okuplja preko 250 članova.

Pre desetak godina tamburaški orkestar se izdvojio iz Društva. Oni su započeli samostalan rad, a KUD prerasta u Anambl narodnih igara i pesama „Branko Radičević“. Poslednjih godina anambl je

sve bogatiji i bogatiji članovima.

Osnovni cilj društva je očuvanje srpske tradicije kako na teritoriji Vojvodine tako i na svim područjima gde žive Srbi, što ne znači da se ne neguje kulturna baština nacionalnih manjina, ali prioritet je očuvanje srpske tradicije Srba koji žive u Srbiji i van njenih granica. ANIP „Branko Radičević“ je nekako prepoznatljiv po očuvanju tradicije Srba van Srbije, i poznate su koreografije koje su vezane za Srbe koji žive na teritoriji BiH i Hrvatske, ali i sa područja na kojem živimo mi, iz Srema.

Muzika i igra Srba van Srbije, dosta se razlikuje od folklora Srba koji žive na tlu Srbije, kao što se razlikuju i uslovi njihovih života, jer je folklor upravo refleksija stvarnosti. U dinarskim predelima nema muzičke pratnje, pratnja je sam korak, ili je to pratnja sa vrlo starim, tradicionalnim instrumentima, kao što su tambura trožica, gusle, harmonika, svirale, diple...Mada, svi Srbi vode poreklo iz Stare Hercegovine, Crne Gore, Kosova, migracije su se odvijale duž Bosne, Dalmacije, i naseljavani su prostori Like, Korduna, Banije, a jedan deo je išao prema Vojvodini. U elementima nošnje dosta je sačuvanog od onoga što su poneli iz starog kraja, čak se ovde, u Sremu, po pregačama, tačno može odrediti da li su poreklom sa Pešara, Kosova ili Stare Hercegovine. Govorim o starijoj varijanti nošnje, koju još možemo u retkim primercima naći po muzejima. Što se tiče dinarskog tipa stanovništva, oni su bili uslovljeni načinom i životom u brdskoplaninskom kraju, sa oštrim zimama, koji su diktirali i materijale od kojih je pravljena nošnja, koja je sva sukнена, a drugačiji je i stil igranja. Već npr. Banija, koja malo gravitira prema ravničarskom delu, pripada nečem između, ni Dinarcima ni Panoncima.

Na svoj 35. rođendan, 2004. godine ANIP “Branko Radičević” je brojao 70 članova. Danas u okviru društva vežba i radi Izvođački sastav, stariji i mlađi dečji izvođački sastav, tri grupe škole folklora i Narodni orkestar, i trenutno broji preko 250 članova. Kako objašnjava ovako veliko interesovanje mladih za narodno stvaralaštvo i aktivno učešće u folklornim ansamblima?

-Jednostavno im se sviđa. Mi im sa naše strane pružamo kvalitetno provedeno slobodno vreme. Pod tim podrazumevam, da su i muzika i korak, pokret u skladu sa narodnom tradicijom, pa je tako zastupljen i edukativan element. Osmišljenost vremena i potenciranje pravih životnih vrednosti, načina ponašanja, rada, mišljenja kroz igru i pesmu, kulturno-umetnička društva mladima i te kako mogu da kanališu odrastanje, pa i život. A tu su i putovanja. ANIP „Branko Radičević“ gostovao je od Tunisa, Nemačke, Grčke, Rumunije, Bugarske, do Austrije, o regionu i Srbiji da i ne govorim.

Sušтина svega i osnovni motiv ili privlačna snaga ovih Društava je zapravo ono što se dešava iza scene. Na sceni se slede određene propozicije, a iza scene svako svakome pomaže, nema sujete, samo šale, dobacivanja, uzajamno bodrenje, jedna čista energija.

Ja lično, ne volim ovakav sistem takmičenja jer, KUD je institucija koja se bavi očuvanjem i negovanjem tradicije. Nama je to primarno. Međutim, po ovakvog sistema „takmičenja“ , svaki ansambl ima 25 minuta vremena da pokaže šta zna i ume i to pomalo liči na sportsku manifestaciju. Ja sam uvek bio zagovornik da se igra jedna koreografija, ali da ona mora biti opremljena od glave do pete. Da je autentična i da to ostane kao nekakav trag u vremenu. Međutim u ovih 25 minuta, prvo i drugo koncertno veče, samo je AKUD „Sonja Marinkvić“ izvela dve igranske postavе, dok su se drugi snalazili. Ta brzina u presvlačenju ne može da pruži pravu sliku o svom sjaju i lepoti naše narodne nošnje, i kako ona najbolje treba da izgleda. Mi se pak trudimo, da nošnje budu originalne, a ako nismo u mogućnosti da ih nabavimo, trudimo se da bude urađena rekonstrukcija po uzoru na original, i što bliža originalu, a ovakav način rada pomalo nipodaštava taj naš trud - rekao je na kraju razgovora gospodin Milorad Ćorković.

[Više fotografija možete da vidite o v d e.](#)